2025/1539

25.7.2025

DIRECTIVA (UE) 2025/1539 A CONSILIULUI

din 18 iulie 2025

de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA referitoare la persoanele impozabile care facilitează vânzările la distanță de bunuri importate și aplicarea regimului special de TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe și regimul special pentru declararea și plata TVA la import

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([2]),

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) S-a demonstrat că utilizarea regimului pentru importuri al ghișeului unic (*Import One Stop Shop* – IOSS) facilitează și garantează o mai bună respectare a obligațiilor în materie de TVA în ceea ce privește importurile și, prin urmare, garantează că nu există nicio denaturare a concurenței în detrimentul livrărilor din Uniune printr-o colectare mai puțin eficace a impozitelor la importul loturilor cu valoare scăzută din țări terțe către consumatori din Uniune. În contextul creșterii exponențiale a importurilor, este necesar să se stimuleze suplimentar utilizarea regimului IOSS. Prin urmare, pentru a realiza obiectivul respectiv, furnizorii sau persoanele impozabile considerate furnizori care nu sunt înregistrate în regimul IOSS, dar care efectuează livrări care intră în domeniul de aplicare al regimului IOSS, ar trebui, ca regulă generală, să fie obligate să plătească TVA la import și TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate în statele membre de destinație finală a bunurilor, ceea ce ar necesita înregistrarea în fiecare dintre respectivele state membre.

(2) Pentru a proteja veniturile fiscale ale statelor membre, furnizorii sau persoanele impozabile considerate furnizori care nu sunt stabilite în Uniune și care nu se prevalează de utilizarea regimului IOSS ar trebui să fie obligate să numească un reprezentant fiscal care să își asume toate obligațiile în materie de TVA legate de toate loturile importate eligibile. Cu toate acestea, obligația respectivă nu ar trebui să se aplice în cazul în care furnizorul sau persoana impozabilă considerată furnizor este stabilită într-o țară care figurează pe lista din Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/942 a Comisiei ([3]) sau într-o țară cu care statul membru de import a încheiat un acord privind asistența reciprocă. Pentru a consolida aplicarea legii, obligația de a recurge la un reprezentant fiscal este o măsură adecvată și proporțională pentru furnizorii sau persoanele impozabile considerate furnizori care nu sunt stabilite în Uniune și care nu utilizează regimul IOSS.

(3) Prin urmare, condițiile de numire a unui astfel de reprezentant fiscal pentru plata TVA ar trebui să fie aliniate la condițiile care reglementează obligația furnizorilor sau a persoanelor impozabile considerate furnizori stabilite în afara Uniunii de a desemna un intermediar pentru utilizarea regimului IOSS, astfel încât să se asigure condiții de concurență echitabile pentru colectarea TVA în ceea ce privește vânzările la distanță eligibile de bunuri importate. În consecință, anumiți furnizori sau anumite persoane impozabile considerate furnizori stabilite în afara Uniunii ar fi obligate să aibă, în fiecare stat membru în care au loc astfel de livrări, un reprezentant fiscal atât pentru TVA la import, cât și pentru TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate. Cu toate acestea, întrucât statul membru de import și statul membru de destinație finală a bunurilor în cazul vânzărilor la distanță de bunuri importate vor fi unul și același stat membru atunci când nu se utilizează regimul IOSS, s-ar putea să nu fie necesar să se numească doi reprezentanți fiscali diferiți în statul membru respectiv.

([1]) Avizul din 8 iulie 2025 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([2]) JO C, C/2024/1579, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1579/oj.
([3]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/942 a Comisiei din 10 iunie 2021 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2006/112/CE a Consiliului în ceea ce privește stabilirea listei țărilor terțe cu care Uniunea a încheiat un acord privind asistența reciprocă având un domeniu de aplicare similar cu cel al Directivei 2010/24/UE a Consiliului și al Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului (JO L 205, 11.6.2021, p. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/942/oj).

(4) În cazul în care nu se utilizează regimul IOSS, TVA la import pentru loturile eligibile este colectată direct de către statul membru de destinație finală a bunurilor, care este statul membru în care are loc importul. În schimb, în cazurile în care se utilizează regimul IOSS, importul este scutit de TVA la import, iar TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate este colectată de furnizor sau de persoana impozabilă considerată furnizor și plătită statului său membru de identificare, care transferă TVA statelor membre de consum relevante. Ar trebui, prin urmare, să se țină seama de situația respectivă atunci când se stabilesc condițiile de numire a unui reprezentant fiscal pentru cazurile în care regimul IOSS nu este utilizat. Atunci când stabilesc condițiile de numire a unui intermediar pentru cazurile în care regimul IOSS este utilizat, statele membre sunt autorizate să solicite garanții care să fie adecvate și proporționale cu riscurile asociate persoanelor și tranzacțiilor intermediate.

(5) Reprezentanții vamali indirecți au un rol considerabil în procedurile pentru importul de loturi. Deși sarcina lor include în primul rând normele vamale, aceștia pot juca un rol activ în asigurarea colectării TVA la import. În prezent, acest lucru este posibil în cazul în care reprezentantul vamal indirect este desemnat ca persoana obligată la plata TVA la import. Cu toate acestea, în cadrul măsurilor de stimulare a utilizării regimului IOSS introduse prin prezenta directivă, reprezentantul vamal indirect ar putea fi considerat obligat la plata TVA la import în cazul în care acesta acționează în calitate de reprezentant fiscal al persoanei obligate la plata TVA la import. Întrucât reprezentantul vamal indirect are opțiunea, dar nu obligația de a acționa în calitate de reprezentant fiscal, este oportun să se permită statelor membre să angajeze răspunderea în solidar pentru TVA la import a reprezentanților vamali indirecți care nu acționează în calitate de reprezentanți fiscali, pentru a garanta plata TVA la import. În plus, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a angaja răspunderea în solidar pentru TVA la import a altor persoane, de exemplu persoanele obligate la plata datoriei vamale în caz de nereguli vamale.

(6) În cadrul măsurilor de stimulare a utilizării regimului IOSS introduse prin prezenta directivă, furnizorul sau persoana impozabilă considerată furnizor este obligată în mod sistematic la plata TVA la import. În consecință, atunci când furnizorul, persoana impozabilă considerată furnizor și, după caz, reprezentantul fiscal desemnat de aceștia sau persoana care poate fi considerată răspunzătoare în solidar pentru TVA la import nu își respectă obligațiile în materie de TVA privind anumite bunuri importate, bunurile în cauză nu vor fi puse în liberă circulație. Pentru a evita suportarea de către clienți a consecințelor negative ale nerespectării normelor de către persoanele obligate la plata TVA la import, statele membre ar trebui să poată permite clienților, cu acordul acestora, să plătească TVA la import datorată de furnizor sau de persoana impozabilă considerată furnizor în cazul în care furnizorul sau persoana impozabilă considerată furnizor nu își îndeplinește obligațiile de înregistrare și de plată și în cazul în care furnizorul sau persoana impozabilă considerată furnizor nu este cunoscută de persoana care depune declarația vamală la momentul importului. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată stabili condițiile și procedurile adecvate pentru aplicarea posibilității respective, astfel încât să se evite ca plata TVA la import de către client să slăbească eficacitatea măsurilor de stimulare a utilizării regimului IOSS introduse prin prezenta directivă. Plata respectivă nu ar trebui să aducă atingere posibilității clientului de a recupera TVA la import de la furnizor sau de la persoana impozabilă considerată furnizor în temeiul dreptului civil relevant. Întrucât această posibilitate are drept scop depășirea dificultăților care decurg din tranziția de la răspunderea clientului la răspunderea furnizorului sau a persoanei impozabile considerate furnizor cu privire la loturile importate, Comisia ar trebui să evalueze dacă se justifică menținerea normelor respective după finalizarea reformei vamale.

(7) În conformitate cu regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 7 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului ([4]), persoana obligată la plata TVA la import aferentă vânzărilor la distanță eligibile de bunuri importate este clientul. Acest lucru este contrar obiectivului de a transfera obligația de la client la furnizor sau la persoana impozabilă considerată furnizor și de a-i obliga în mod sistematic la plata TVA la import pentru bunurile respective. Chiar și în cazurile în care clientul plătește TVA la import, furnizorul sau persoana impozabilă considerată furnizor rămâne, în principiu, supusă acestei obligații. Prin urmare, ar trebui ca regimul special să nu se mai aplice și să fie eliminat.

(8) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ([5]), statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.

(9) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume acela de a promova conceptul de înregistrare unică în scopuri de TVA în Uniune, poate fi realizat doar la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.

([4]) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([5]) JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

(10) Prin urmare, Directiva 2006/112/CE ar trebui să fie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2006/112/CE cu efect de la 1 iulie 2028

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 201 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 201*

(1) La import, TVA este datorată de orice persoane desemnate sau recunoscute ca persoane obligate la plata taxei de către statul membru de import.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, furnizorul sau, după caz, persoana impozabilă considerată furnizor în conformitate cu articolul 14a alineatul (1), care efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe care ar fi eligibile pentru regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 este persoana obligată la plata TVA la import.

(3) În cazul în care furnizorul sau persoana impozabilă considerată furnizor menționată la alineatul (2) din prezentul articol nu este stabilită în Comunitate, ci într-o țară terță cu care nici Uniunea, nici statul membru de import nu a încheiat un acord privind asistența reciprocă având un domeniu de aplicare similar cu cel al Directivei 2010/24/UE a Consiliului (*) și al Regulamentului (UE) nr. 904/2010, furnizorul sau persoana impozabilă considerată furnizor în cauză numește un reprezentant fiscal în statul membru de import ca fiind persoana obligată la plata TVA la import.

(4) În cazul în care importul de bunuri este scutit în conformitate cu articolul 143 alineatul (1) litera (ca), alineatul (3) din prezentul articol nu se aplică.

(*) Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri (JO L 84, 31.3.2010, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj).”

2. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 201a*

Fără a aduce atingere articolului 201 alineatele (2) și (3) și în cazul în care persoanele obligate la plata TVA la import nu îndeplinesc obligațiile fiscale care le revin în temeiul alineatelor respective, statele membre pot permite clientului, în conformitate cu condițiile și procedurile stabilite de acestea, să plătească TVA la import datorată de persoanele respective.”

3. La articolul 204, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„De asemenea, în cazul în care o operațiune taxabilă este efectuată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care TVA este datorată și în cazul în care nu există, cu țara în care este stabilită sau își are sediul persoana impozabilă, niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE și de Regulamentul (UE) nr. 904/2010, statele membre pot adopta măsuri în temeiul cărora persoana obligată la plata TVA este un reprezentant fiscal numit de persoana impozabilă nestabilită în statul membru respectiv.”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„Prin derogare de la primul și al doilea paragraf de la prezentul alineat, în cazul în care o persoană impozabilă trebuie să desemneze un reprezentant fiscal în conformitate cu articolul 201 alineatul (3), persoana impozabilă respectivă desemnează un reprezentant fiscal drept persoana obligată la plata TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe care ar fi eligibile pentru regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 4.”

4. La articolul 205, se adaugă următorul paragraf:

„În plus, în situația menționată la articolul 201 alineatele (2) și (3), statele membre pot prevedea ca o altă persoană decât clientul și persoana obligată la plata TVA să fie răspunzătoare în solidar pentru plata TVA la import.”

5. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 205a*

Până la 31 martie 2032, Comisia prezintă Consiliului, pe baza informațiilor furnizate de statele membre, un raport de evaluare privind funcționarea dispozițiilor incluse la articolul 201 alineatele (2), (3) și (4), la articolul 201a, la articolul 204 alineatul (1) al patrulea paragraf și la articolul 205 al doilea paragraf, inclusiv impactul acestora asupra funcționării pieței interne, evaluează necesitatea menținerii articolului 201a și a articolului 205 al doilea paragraf și prezintă o propunere legislativă adecvată, dacă aceasta este considerată necesară."

6. Titlul XII capitolul 7 se elimină.

Articolul 2

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică, până la 30 iunie 2028, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre aplică măsurile respective de la 1 iulie 2028.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre transmit Comisiei textele principalelor măsuri de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 18 iulie 2025.

Pentru Consiliu

Președintele

M. BJERRE